

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/341/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114225949
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114225949.1

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36234176, p r o t i žalovanému: J. C., P. XX.X.XXXX, Y. E., Y. XX, o zaplatenie 413,02 Eur a prísl. takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 300 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,50% ročne od 18.9.2013 do zaplatenia a trovy konania vo výške 10,78 Eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 25.9.2014 sa domáhal zaplatenia sumy 413,02 Eur, kapitalizovaného ročného úroku z omeškania vo výške 33,67 Eur počítaného za obdobie od 18.9.2013 do 17.9.2014 a za ďalšie obdobie teda od 18.9.2014 do zaplatenia žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 8,15% ročne. Žalobu odôvodnil z úverovej zmluvy uzavretej dňa 14.3.2013. Podľa žaloby žalovaná suma predstavuje istinu vo výške 44,14 Eur, úrok vo výške 51,72 Eur, zosplatnenú istinu vo výške 255,86 eur, poistenie vo výške 1,85 Eur, upomienky vo výške 24 a 12 eur, poplatok za možnosť zmeny splátok vo výške 1,50 Eur, poplatok za možnosť odloženia splátok vo výške 4,95 eur a napokon zmluvnú pokutu vo výške 17 eur.

Žalovaný sa doposiaľ k žalobe nevyjadril aj keď táto mu bola doručená s uznesením podľa § 114 O.s.p. ešte dňa 31.10.2014.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd s poukazom na § 115 a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie úverovou zmluvou č. 4303057352, listom o zosplatnení úveru zo dňa 29.8.2013 s podacím hárkom, prehľadom čerpania, splátok a úhrad a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli dňa 14.3.2013 písomnú zmluvu o úvere pod č. 4303057352. Touto zmluvou žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 300 Eur. Dohodnutá bola výška mesačnej

splátky 20,06 Eur, počet splátok 24, ročná úroková sadzba 39,74%, RPMN od 46,2 do 51,4%, pričom celková čiastka splatná spotrebiteľom predstavovala 441,60 Eur. V zmluve je uvedená aj priemerná hodnota RPMN 47,29 %, lehota splatnosti 24 mesiacov.

Z prehľadu čerpania splátok a úhrad predmetnej úverovej zmluvy vyplýva, že žalovaný skutočne čerpal úver vo výške 300 Eur dňa 25.3.2013, žiadnu splátku však neuhradil. Preto listom zo dňa 29.8.2013 žalobca ho vyzval k splateniu celého úveru vo výške 413,02 Eur najneskôr do 15 dní od odoslania tejto výzvy. Doložil aj poštový podací hárok, z ktorého vyplýva, že skutočne táto výzva bola žalovanému zaslaná poštou.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení činnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.1.2013 do 9.3.2013).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. f/ je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pod písm. k/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť zmluvy, ktorá je uvedená pod písm. f/ túto nie je možné nahradiť výpočtom podľa počtu splátok. Počet splátok (okrem iných náležitostí) je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy, ktorá je uvedená pod písm. k/. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy. Nepochybne tento údaj v predmetnej zmluve chýba (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014).

V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. k/ § 9 ods. 2 citovaného zákona, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných

poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva v spotrebiteľom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013.

V dôsledku chýbajúcich vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy nastáva dôsledok podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, ktorý spočíva v tom, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že žalovaný má žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 300 Eur a preto súd ho zaviazal len k zaplateniu tejto sumy a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Žalovaná suma predstavuje aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorá však nebola uzavretá v úverovej zmluve. Pri tomto nároku žalobca nesplnil svoju povinnosť tvrdenia a ani dôkaznú povinnosť. Sporové konanie je pritom ovládané prejednávacou zásadou, ktorá spočíva v tom, že tvrdené skutočnosti a navrhovanie dôkazov je zásadne vecou účastníkov konania. Účastník konania má tak nielen povinnosť tvrdenia, ale aj povinnosť dôkaznú a pokiaľ si túto povinnosť nesplní súd musí rozhodnúť v jeho neprospech.

V danom prípade žalobca vôbec neuviedol na základe čoho zmluvnú pokutu uplatňuje. Je nepochybné, že nebola dohodnutá v úverovej zmluve a pokiaľ bola uvedená len úverových zmluvných podmienkach žalobcu, súd je toho názoru, že nebola zachovaná písomná forma dohody, ktorá sa vyžaduje v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 544 ods. 2 zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa názoru súdu pre platné dojednanie zmluvnej pokuty písomnou formou sa vyžaduje jej uzavretie v zmluve, ktorá je podpísaná účastníkmi a nepostačuje jej uvedenie len v obchodných podmienkach. V tejto súvislosti možno poukázať na právny záver vyslovený v náleze Ústavného súdu ČR I.US 3512/11 zo dňa 11.11.2013. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv dohody o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. VOP, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy. Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ má sa chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že zmluvné dojednania nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať ujednanie technického a vysvetľujúceho charakteru a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby v nich dodávateľ skryl ujednania, ktoré sú pre spotrebiteľov nevýhodné a u ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti.

Žalovaný sa dostal do omeškania dňa 13.9.2013, teda 15 deň od odoslania výzvy k zosplateniu úveru s poukazom na § 565 OZ. K tomuto dňu však výška úrokov z omeškania činila 5,50 % ročne ako to vyplýva z nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013. Podľa § 3 citovaného vládneho nariadenia výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c citovaného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

V danom prípade zmluvný vzťah medzi účastníkmi vznikol až 14.3.2013 a preto pre výšku úrokov z omeškania nemožno použiť predchádzajúci právny predpis.

Úroky z omeškania vyplývajú z ustanovenia § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Súd teda zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania nad 5,50% ročne.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ten však mal len čiastočný úspech vo veci. Úspešný bol totiž v rozsahu 72%, neúspešný v podiele 28%, preto súd mu priznal náhradu trov konania v podiele 44% (72-28). Žalobca uplatnil náhradu predstavujúcich zaplatený súdny poplatok zo žaloby vo výške 24,50 eur, z toho 44% predstavuje 10,78 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.